

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

Alexander V. Regnans in excelsis &c. Medicantibus permittit ubique
Evangelia prædicaare,
sacramenta administrare, æeteraque munia, quæ Parochi obire solent:
anno 1409.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74452)

ANNO
1392.

cessoris nostri, quæ incipiunt *Verustate consumi*, & quas inspici, & examinari fecimus diligenter de verbo ad verbum, ad vestra petitionis instantiam, præsentibus annotari fecimus, qui tales sunt.

Urbanus Episcopus, Servus Servorum Dei, dilectis filiis Scabinis, & communitati villæ Lovaniensis Leodiensis Diœcesis, salutem & Apostolicam Benedictionem.

Apostolicæ sedis benignitas sincerè obsequentium vota fidelium favore benevolo profèqui consuevit, & illorum personas, quas in sua devotione promptas invenerit, & ferventes, quibusdam titulis decentius decorare.

Ut igitur ex devotione, quam ad nos, & Romanam Ecclesiam habere noscimini, sentiat vobis favorem Apostolicum accrevisse, vestris precibus inclinati, quod auctoritate litterarum sedis Apostolicæ, vel Legatorum ejus, quæ de hac indulgentia plenam, & expressam de verbo ad verbum mentionem non fecerint, trahi extra villam Lovaniensem ad Judicium nequeatis invitari, quandiu parati fueritis coram vestro ordinario infra terminos ejusdem villæ de vobis conquerentibus stare juri, auctoritate vobis præsentium indulgemus, eadem auctoritate nihilominus decernentes, ut si aliquid contra hujusmodi nostræ concessionis tenorem à quoquam extiterit propria temeritate præsumptum sit irritum, & inane, et si fortè aliqua sententiæ in vos hac occasione prolata fuerint nullum robur obineant firmitatis.

Nulli ergò omnino hominum liceat hanc paginam nostræ concessionis infringere, vel ei ausu temerario contraire.

Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Viterbii 16. Nonas Julii Pontificatus nostri anno primo. Item

URBANUS EPISCOPUS, Servus Servorum Dei, dilecto filio Abbati Monasterii Affligemensis Ordinis sancti Benedicti Cameracensis Diœcesis, salutem & Apostolicam Benedictionem.

Cum dilectis Filiis Scabinis, & Communitati villæ Lovaniensis Leodiensis Diœcesis ex speciali gratia duxerimus concedendum, quod auctoritate litterarum sedis Apostolicæ, vel Legatorum ejus extra villam Lovaniensem ad judicium nequeant evocari quandiu parati fuerint coram suo Ordinario infra terminos ejusdem villæ de ipsis conquerentibus stare juri, discretioni tuæ per Apostolica scripta mandamus, quatenus non permittas ipsos super his contra concessionis nostræ tenorem ab aliquibus indebitè molestari, molestatores hujusmodi per censuram Ecclesiasticam, appellatione postposita compescendo.

Datum Viterbii 6. Nonas Julii Pontificatus nostri anno primo. Item

URBANUS EPISCOPUS, Servus Servorum Dei, dilectis filiis Scabinis, & communitati villæ Lovaniensis Leodiensis Diœcesis, salutem & Apostolicam Benedictionem.

Justis petentium desideriis dignum est nos facilem præbere consensum, & vota, quæ à rationis tramite non discordant, effectu profèquente complere.

Ea propter, dilecti in Domino Filii vestris justis postulationibus grato concurrentes assensu, omnes libertates, ac immunitates sive privilegia, seu alias indulgentias, à Prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus, & Regibus, Principibus, & Comitibus, vel aliis Christi fidelibus, sub quacumque forma, vel expressione verborum rationabiliter vobis concessas, nec non bonas

consuetudines, quas hæctenus observastis, auctoritate Apostolica confirmamus, & præsentis scripti patrocinio communitimus.

Nulli ergò omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis infringere, vel ei ausu temerario contraire.

Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei, & Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Viterbii 3. Nonas Julii Pontificatus nostri anno primo.

Nos igitur vestris supplicationibus inclinati supra dictas litteras, & contenta in eis auctoritate Apostolica innovamus, & præsentis scripti patrocinio communitimus; per hoc autem nullum Jus nobis de novo acquiri volumus, sed antiquum tantummodò observari. Nulli ergò omnino hominum liceat hanc paginam nostræ innovationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire.

Si quis autem hoc attentare præsumperit indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum apud villam novam Ammonensis Diœcesis 6. Idus Augusti Pontif. nostri an. primo.

Nos igitur, qui de præmissis certam notitiam non habemus, hujusmodi Scabinorum, & Universitatis, ut etiam devotio hujusmodi eorum ad nos, & prædictam Ecclesiam ferventius augetur, in hac parte supplicationibus inclinati, discretioni tuæ, de qua in his, & aliis fiduciam in Domino gerimus singularem, per Apostolica scripta mandamus, quatenus hujusmodi litteris per te diligenter visis, & examinatis, si eas veras, & omni suspitione carentes, & per ipsos Prædecessores concessas fore inveneris, super quibus tuam conscientiam oneramus, eam auctoritate nostra approbes, & confirmes, non permittens eosdem Scabinos, & communitatem contra ipsorum Prædecessorum, prædictarum, & nostrarum litterarum hujusmodi tenorem per aliquem seu aliquos communiter, vel divisim molestari indebitè vel vexari. Nihilominus processus quos super his per te forsan haberi contigerit, quoties expedierit, & prout justum fuerit, aggravare procures. invocato ad hoc si opus fuerit auxilio Brachii secularis; Contradictores per censuram Ecclesiasticam appellatione postposita, compescendo. Non obstante si aliquibus communiter, vel divisim à sede Apostolica sit indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint, per litteras Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Datum Perusii II. Kalendas Novembris Pontificatus nostri anno tertio.

ALEXANDER QUINTUS.

PONTIFEX CCVIII.

ANNO DOMINI MCDIX.

Vide Compendium Vitæ in Magni Bullarii Romani Tom. I. hujus Edit. Luxemb. 1727. fol. 287.

Mendicantibus permittit ubique Evangelia prædicare, sacramenta administrare, cæteraque munia, quæ Parochi obire solent: anno 1409.

ANNO
1409.

Ex histor. Parisien. Universit. Bullari Tom. V. pag. 196.

ALEXAN.

ANNO
1409.

ALEXANDER EPISCOPUS

Servus Servorum Dei, Venerabilibus fratribus, universis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & dilectis filiis Electis, salutem & Apostolicam Benedictionem.

Regnans in excelsis triumphans Ecclesia, cui Pastor est Pater aeternus, cuique sanctorum ministrant agmina & laudis gloriam Angelorum chori decantant, in terris sibi Vicarium constituit, Ecclesiam militantem unigenito filio Dei vivi Domino nostro Jesu Christi ineffabili commercio copulatam: in hac quidem ipse Christus à Patre progrediens per illustrationem Paracleti qui ab utroque procedit, statuit fidei sacramentum ut ab ea velut à primitivo fonte ad singulas Orthodoxas Nationes ejusdem fidei rivuli deriventur, ad hujusmodi autem Ecclesiae regimen voluit Christi Clementia Rom. Pontificem deputare ministrum, cujus instructionem, ac doctrinam eloquio venientis Evangelicæ traditam cuncti renati fonte baptismatis teneant & observent. Qui enim sub hac doctrina curius vitæ non peregerint, aut errores contra illam tenuerint, damnationis sententia feriantur. Sanè dudum felicis recordationis Bonifacius Papa VIII. Prædecessor noster in constitutione sua quæ incipit, super Cathedram, quam piæ memoriæ Clemens V. etiam Prædecessor noster postea Viennensi Concilio innovavit super prædicationibus fidelium populis faciendis, audiendis eorum Confessionibus, penitentis injungendis eisdem & tumulandis defunctorum corporibus qui apud prædicatorum & minorum ordinum fratrum Ecclesias seu loca suam eligerent sepulchram. Quæ quidem constitutio etiam successivè ad Eremitarum S. Augustini & B. Mariæ de monte Carmelo Ordinum fratres per sedem Apostolicam extensa fuit, auctoritate Apostolica statuit & etiam ordinavit ut dictorum ordinum fratres in Ecclesiis & locis eorum, & in plateis communibus liberè valeant Clero & populo prædicare & proponere verbum Dei, horà illà duntaxat excepta in quâ vellent Prælati Ecclesiarum coram se facere solemniter prædicare, in qua fratres ipsi prædicare cessarent, præterquam si aliud de ipsorum prælatorum consensu procederet ex licentia speciali. In studiis autem generalibus, ubi sermones ex more fieri solent diebus illis quibus prædicari solemniter consuevit, ad funera etiam mortuorum & in festis specialibus, seu etiam peculiaribus eorundem fratrum possent iidem fratres & liceret eis prædicare liberè, nisi forsan in illà horà quâ solet ad Clerum in prædictis locis, seu studiis proponi verbum Dei, Episcopus, vel Prælati superior Clerum ad se generaliter convocaret, aut ex aliqua ratione, vel causâ urgente Clerum ipsum duceret congregandum.

In Ecclesiis autem parochialibus fratres illi nullatenus audent, nec deberent prædicare, vel proponere verbum Dei, nisi fratres ipsi à Parochialibus Sacerdotibus invitati, vel vocati fortassis existerent, vel de ipsorum placito, vel assensu petita licentiâ; vel obtenta foret, nisi Episcopus, vel Prælati per eosdem fratres prædicari mandaret. Statuit etiam & ordinavit idem Bonifacius Prædecessor auctoritate prædictâ ut in singulis Civitatibus & Diocesis in quibus

loca fratrum ipsorum consistere noscerentur, ac in Civitatibus & Diocesis & locis ipsis vicinis; in quibus locis hujusmodi non habentur Magistri, Priores Provinciales Prædicatorum & eorum Vicarii, ac Generales, ac Provinciales Ministri, ac Custodes minorum & Prædicatorum ordinum prælatorum ad præsentiam Prælatorum eorundem locorum se conferrent per se, vel fratres quos ad hoc idoneos fore putarent, ut fratres qui ad hoc electi forent, in eorum Civitatibus & Diocesis Confessiones subditorum sibi confiteri volentium audire valerent; & hujusmodi contentibus, prout secundum Deum cognoscerent, imponerent penitentias salutares & eisdem beneficium absolutionis impenderent, gratia & beneplacito eorundem, ac deinde præfati Magistri, Priores Provinciales & Ministri ordinum prædicatorum eligere studerent personas sufficientes idoneas, vita probatas, discretas atque peritas ad tam salubre Ministerium, & Officium exequendum, quas sic ab ipsis electas præsentarent, vel facerent præsentari prælatis antedictis, ut de eorum licentiâ & beneplacito in Civitatibus & Diocesis eorundem hujusmodi personæ sic electæ confessiones sibi confiteri volentium audirent & eis imponerent penitentias salutares, ac beneficium absolutionis impenderent, prout superius est expressum. Et alia rationabilia & utilia dictus Bonifacius Prædecessor ordinavit & statuit, prout in eadem constitutione plenius exprimitur. Postea verò ad piæ memoriæ Joannis Papæ XXII. etiam Prædecessoris notitiam deducto quod quondam Joannes de Poliacio in Sacra Theologia Magister in quibusdam articulis tangentibus penitentiae Sacramentum, non sebi, sed perperam sapiebat, infra scriptos articulos periculosos continentes errores doceret publicè in suis prædicationibus & in scholis. Primum siquidem astruens quod confessi fratribus habentibus licentiam generalem audiendi confessiones teneantur eadem peccata quæ confessi fuerant, iterum confiteri proprio Sacerdoti. 2. Quod stante statuto: *omnis utriusque sexus*, in concilio generali Rom. Pontifex non potest facere quod Parochiani non teneantur omnia peccata sua semel in anno proprio Sacerdoti confiteri, quem dicebat esse Parochialem curatum; nec Deus posset hoc facere; quoniam ut dicit, implicat contradictionem. 3. Quod Papa non posset dare tum generalem potestatem audiendi confessiones, imò nec Deus, quin confessus habens generalem licentiam, teneatur eadem iterum confiteri suo proprio Sacerdoti, quem dicit esse, ut præmittitur, Parochialem curatum. Prædictus Joannes prædecessor volens scire si suggesta sibi in ea parte veritatem haberent, præfatum Joannem de Poliacio de Fratrum suorum Consilio evocari, atque vinculorum suorum copiam eidem Magistro Joanni tradi fecit, & ad defensionem suam audientiam plenam sibi præbuit, tam in sua dictorumque fratrum præsentia & in Consistorio, quàm alibi coram aliquibus fratribus ipsis per eum ad hoc de puratis, si præfatus magister dictos articulos & contenta in ipsis defendere niteretur. Qui quidem Magister Joannes assererat se paratum credere & tenere in præmissis & aliis quæ credenda & tenenda fides Apostolica definiret, præfatusque Joannes prædecessor attendens quod dictorum articulorum assertio, prædicatio & doctrina redundare poterat in multarum perniciem animarum; ipsos per plures Magistros in Theologia examinari fecit diligenter, & ipse etiam cum dictis fratribus suis collationem solemnem habuit super præmissis, per quas

ANNO
1409.

ANN O
1409.

quidem collationem & examinationem super hoc præhabitas comperit prædictos articulos doctrinam non sanam, sed periculofam multum & veritati contrariam continere. Quos etiam articulos omnes & singulos idem M. Joannes veris sibi rationibus opinioni suæ dudum habitæ contrariis in eodem Consistorio revocavit asserens eos non veros; sed contrarium verum esse, cum diceret se nescire rationibus sibi factis in contrarium respondere. Idedque ne per assertionem, prædicationem & doctrinam hujusmodi in errorem, quod absit, animæ simplicium prolaberentur, omnes prædictos articulos & quemlibet eorum tanquam falsos & erroneos & à doctrina sana devios idem Joannes prædecessor autoritate Apostolica damnavit & reprobavit, de fratrum suorum consilio prædictorum doctrinam ipsis contrariam veram esse & Catholicam asserens, quod illi qui prædictis fratribus confiterentur, non magis tenerentur eadem peccata iterum confiteri quàm si aliàs illa confessi fuissent eorum proprio Sacerdoti, juxta dictum Concilium Generale optans veritatis vias notas etiam fidelibus & cunctis erroribus aditum præcludere felicis recordationis, Alexandri Papæ I. V. & Clement. I. V. Rom. Pontificum Prædecessorum vestigia imitando universis & singulis districtius inhibuit ne quisquam dictos articulos per eundem Joan. Prædecessorem damnatos & reprobatos & contenta in eis, vel aliquo ipsorum ut pote à Catholicis mentibus respuenda tenere auderet, ac defensaret; ac universis & singulis Patriarchis Archiepiscopis, Episcopis & Electis per Apostolica scripta præcipiendo, mandavit ut in Civitatibus & Diocesis eorum, convocato Clero communiter præmissa omnia & singula per se vel alios publicaret solemniter: nec non eidem Joanni mandavit ut ipse in scholis, vel sermone Parisius prædictos articulos & contenta in eisdem tanquam veritati contraria propriæ vocis oraculo & assertionem constanti publicè deberet revocare: Et etiam se facturum illud dictus Joannes de Poliacio efficaciter repromisit. Cum autem sicut nuper fratrum prædicatorum & Minorum prædicatorum, ac etiam Eremitarum Sancti Augustini & B. Mariæ de monte Carmelo Ordinum lamentabilis querela ad nostrum perduxit auditum, nonnulli Clerici & Ecclesiasticæ personæ ac utriusque sexus homines, nedum prædictos damnatos articulos prorsus erroneos & sacris Canonibus contrarios etiam publicè non verentur astruere, & per illos proprias & multorum simplicium animas inficere, illosque à devotione eorundem fratrum ordinum prædicatorum avertere, & ne Christi fideles sua peccata fratribus ipsis confiteantur, damnabiliter detrudere sagant, etiam contra eandem Constitutionem Bonifacii Prædecessoris super hoc editam, ut præfertur: qui quidem adjecti erronei articuli sequuntur per ordinem, in hæc verba. Primus ut videtur articulus talis est. *Confessus fratri admisso in forma, Dudum, tenetur, eadem peccata in numero iterum Curato confiteri?* Damnatur per Joannem Papam X X I I. in statuto quod incipit, vas Electionis. 2. Conclusiones Joannis de Poliacio damnatæ per Joan. 22. Sunt satis veræ, & à quocunque literato sufficienter possunt teneri. Statutum Joannis X X I I. editum, Vas Electionis, est irritum & inane, quia cum illud fecit, erat hæreticus, & per consequens quicquid fecit prædictus Joannes sive mendicantibus, sive aliis ante revocationem, inane fuit. Stante

statuto omnis utriusque sexus, nec Deus, nec Papa de potentia sua potest facere quin confessus fratri mendicanti admisso, iterum teneatur confiteri suo Curato. *Confessio fratribus admittis facta est dubitabilis & incerta; quapropter omnes tenentur dimittere incertum; & sic solum confiteri suis sacerdotibus curam animarum habentibus sub pœna peccati mortalis. Quamvis fratres admitti habeant auctoritatem absolvendi & audiendi Confessiones, tamen Populus subiectus non habet potestatem accedendi ad mendicantes admissos sine licentia proprii Sacerdotis; & fratres petentes privilegia pro confessionibus audiendis & sepulturis habendis, sunt in peccato mortali & excommunicati: & Romani Pontifices talia privilegia concedentes Mendicantibus, aut eisdem confirmantes, sunt in peccato mortali & excommunicati. Fratres non sunt, aut fuerunt Pastores, sed fures, latrones & lupi. Sacerdos curatus dans licentiam mendicantibus audiendi confessiones, magis dispensat cum statuto, omnis utriusque sexus, quàm Papa fratribus dans licentiam juxta formam decretalis Dandum. Nos verò attendentes quod minus perniciosum esset antiquos, dudum ut præmittitur, per eundem Joannem prædecessorem cum tanta solemnitate & maturitate damnatos & reprobatos & etiam hujusmodi novos articulos per nos veluti erroneos & etiam eisdem Canonibus contrarios severè adstruere, vel docere, nec non in hac parte salubriter providere volentes, eosdem novos articulos, & quos Nos etiam una cum fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus maturè, prout tanti negotii qualitas exigit, vidimus & examinavimus, nec non etiam per plerosque in sacra Theol. Magistros, ac quosdam Doctores in Jure Canonico recenseri fecimus diligenter, per quam quidem examinationem reperimus etiam ipsos novos fuisse & esse falsos, confictos & erroneos, ac eisdem Canonibus contrarios, & propterea ipsos, ut tales de eorundem fratrum consilio damnamus & reprobamus. Volentes quod si quis deinceps prædictos articulos asserere, aut in Scholis vel alibi glossare, defendere seu tenere, aut prædicare præsumpserit, tanquam hæreticus sit censendus, & excommunicationis sententiam incurrat ipso facto, à qua nisi per summum Pontificem, præterquam in mortis articulo, non possit absolvi. Quo circa Universitati vestræ mandamus, quatenus universi & singuli vestrum convocato Clero Civitatum & Diocesis vestrarum, eis præmissa omnia & singula per vos, vel alios ubi & quando super hoc per eosdem fratres, seu eorum aliquem, aut alios requisiti fuerint, auctoritate nostra solemniter publicetis, ac etiam per Rectores ipsarum Parochialium Ecclesiarum, Civitatum & Diocesis præfatarum in hujusmodi Parochialibus Ecclesiis publicari faciatis. Et si quos forsan hujusmodi damnatos articulos novos & veteres, aut eorum aliquem, seu aliquos astruere, vel tenere, sive prædicare repereritis, contra illos communiter, vel divisim tanquam hæreticos, seu de Catholica fide suspectos procedere, nec non ipsos & eorum quemlibet juxta tantorum excessuum qualitatem per censuram Ecclesiasticam & alia juris opportuna remedia, auctoritate prædicta compellere, nec non ad observandam dictam constitutionem præfati Bonifacii prædecessoris juxta ejus tenorem compellere ratione prævia studeatis. Contradictores, &c. Non obstantibus prædictis quæ incipit, omnis utrius-*

ANN O
1409.

ANNO
1410.

que Sexus, ac aliis Constitutionibus contrariis quibuscumque. Datum Pisis 4. Id. Octob. Pontif. anno primo.

JOANNES XXII. DICTUS XXIII.

PONTIFEX CCIX.

ANNO DOMINI MCDX.

Ioannes qui ultimus hujus nominis temere Pontificatum iniiit, nempè quum legatus à latere à Prædecesfore suo Bononiam mitteretur, conducto milite eam cum magnâ Flaminia parte in potestatem Ecclesiæ redegit, tum Alexandro defuncto Cardinalibus convocatis ipse militibus stipatus vi Petri Clamydem sibi imponens *Papa*, ait, *sum ego*. Demum à Concilio Constantiensi cum aliis Schismaticis Pontificibus Pontificatui suo renunciare coactus fuit; sedit annos quinque. (*Magni Bullarii Romani hujus Edit. Luxemb. 1527. Tom. I. fol. 287. App.*)

I.
Ex histor.
univers. Pa-
risiens. Bullæ
Tom. 5. pag.
204.

Revocatoria Bullæ Alexandri V. Prædecessoris de Privilegiis Mendicantium propter turbas in Clero Gallicano obortas: ann. 1410.

JOANNES EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, ad futuram rei memoriam.

IN Apostolicæ sedis specula licet immeriti disponente Domino constituti ad procurandum cunctis Christi fidelibus pacis commoda libenter intendimus, eorumque scandalis quantum possumus, obviamus. Dudum siquidem cum querela dilectorum filiorum Fratrum ordinum Prædicatorum & Minorum, nec non Eremitarum S. Augustini, ac B. Mariæ de Monte Carmelo ad felicis recordationis Alexandri Papæ V. Prædecessoris nostri pervenisset auditum, quod nonnulli Clerici & Ecclesiasticæ personæ ac utriusque Sexus homines certos articulos quos iidem fratres dicebant erroneos tangentes materiam Clementinæ *Dudum* in præjudicium ipsorum fratrum astruere publicè præsumebant, præfatus Alexander Prædecessor 4. Id. Oct. Pontificatus sui An. I. per suas certj tenoris litteras quæ incipiunt, *Regnans in excelsis* certo modo super hoc providit, ac disposuit prout in eisdem litteris plenius continetur. Cum autem prout nuper nobis qui dicto Alexandro Prædecesfore sicut Domino placuit sublato de medio, fuimus divinâ favente Clementia, ad apicem summi Apostolatus assumpti, non sine gravi mentis turbatione innocuit in diversis mundi partibus inter alios Christi fideles, ac Episcopos fratres occasione publicationis dictarum litterarum magna scandala sint exorta, & nisi super his de opportuno remedio celeriter provideatur, majora verisimiliter timeantur in posterum exoriti. Nos super his prout ex debito nobis injuncti pastoralis tenemur officii salubriter providere &

scandalis hujusmodi obviare cupientes, volumus, & Authoritate Apostolica de fratrum nostrorum consilio, tenore præsentium decernimus pro partibus ipsis, nec non rebus, juribus & causis, de quibus in eisdem litteris fit mentio, in eodem statu per omnia remanentibus prout erant ante confessionem dictarum litterarum, prædictæ litteræ ac processus habiti per easdem, & quæcumque inde secuta ex nunc in antea, perinde habeantur ac si litteræ, ac processus hujusmodi nullatenus emanassent. Districtius inhibentes ne quis in posterum dictis Prædecessoris nostri litteris uti, aut earum authoritati, vel vigori inniti præsumat. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam, &c. Si quis autem hoc attentare præsumperit, &c.

Datum Bononiæ 5. Kal. Julii Pontificatus nostri anno I.

Parisiensi Universitati indulget, ut Cancellarius Parisiensis possit absolvere Magistros, & Scholares ab omnibus Censuris; & causæ universitatis quæ in Romanâ Curia disceptari solebant, in Curia Episcopali Parisiorum disceptentur: anno 1412.

JOANNES EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, dilecto Filio Joanni de Gersono Cancellario Parisiensi, salutem & Apostolicam Benedictionem.

CUM juxta officii nostri debitum conversionem diligamus ab intimis peccatorum, libenter se convertentibus manum porrigimus adjutricem, ac modis quibus possumus, allicimus convertendo, scientes nihil Deo esse acceptius quàm lucrum perquirere animarum. Sanè cum nonnullas personas tam Ecclesiasticas quàm Laicales dilectæ filiæ nostræ Universitatis Parisiensis studii, ac suppositorum ejus diversis peccatis, nec non excommunicationum, suspensionum & interdicti sententijs ac votorum emissorum observantijs innodari contigerit hætenus, sicut accepimus & possit contingere verisimiliter in futurum, & pro absolutionibus, dispensationibus ac votorum commutationibus & aliis in præmissis impetrandis ex multis ingentibus causis personis illis ad Rom. Curiam proficisci reddatur discriminosum quamplurimum, Nos animarum personarum hujusmodi saluti providere salubriter, illasque ad gremium S. Matris Ecclesiæ reducere ac earundem parcere laboribus, periculis & expensis paternaliter cupientes, discretioni tuæ, de qua in his & aliis speciale in Domino fiduciam obtinemus, auctoritate nostra in foro conscientie absolvendi in forma Ecclesiæ consueta quascumque personas Scholasticas actu Parisius pro tempore studentes de Universitate dicti studii, seu suppositorum ejus usque ad triennium proximè secuturum, si hoc humiliter petierint, à quibuscumque peccatis, excommunicationum, suspensionum & interdicti sententijs in eas à jure, vel ab homine latis, inflictis seu promulgatis etiam illorum absolutio foret sedi Apostolicæ generaliter, vel specialiter reservata, ac pœnis aliis in quas quomodolibet incurrisent, seu incurere poterunt in futurum, dummodo personæ ipse injuriam pacis satisfaciant competenter, ac cum eisdem personis, si Ecclesiasticæ fuerint

ANNO
1412.

II.
ibid. Tom. 5.
pag. 226.
227.

super